

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců Mgr. Martina Kříže a JUDr. Ivanky Havlíkové v právní věci žalobce: **Telefónica O2 Czech Republic, a.s.**, se sídlem Praha 4 – Michle, Za Brumlovkou 266/2, IČ: 60193336, proti žalovanému: **Český telekomunikační úřad**, se sídlem Praha 9, Sokolovská 219, v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu ze dne 22.9.2008 č.j. 60 630/2008-603

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu ze dne 22.9.2008 č.j. 60 630/2008-603 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 2.000,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í:

Rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“) předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu zamítl rozklad podaný žalobcem proti rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu, odboru ekonomické regulace ze dne 12.6.2008 č.j. 3 558/2007-611/VII.vyř. (dále jen „rozhodnutí správního orgánu I. stupně“), kterým byl žalobci stanoven podíl pro výpočet výše příspěvku na účet univerzální služby za rok 2002 na 67,10387 % a současně stanoven příspěvek na účet univerzální služby za rok 2002 ve výši 172.788.762,- Kč.

Žalobou ze dne 11.11.2008 podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí, jakož i zrušení rozhodnutí správního orgánu I. stupně pro jejich nezákonnost a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. V žalobě konstatoval, že žalovaný rozhodnutím ze dne 14.2.2007 č.j. 35 038/06-611/VI.vyř., ověřil výši prokazatelné ztráty žalobce z poskytování univerzální služby v roce 2002 ve výši 257.494.476,- Kč.

Rozklad, který žalobce proti tomuto rozhodnutí podal, byl rozhodnutím předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu ze dne 22.5.2007 č.j. 19 478/2007-603 zamítnut. Dne 8.2.2007 žalovaný z moci úřední zahájil řízení ve věci stanovení výše platby žalobce na účet univerzální služby za rok 2002, v rámci něhož bylo vydáno rozhodnutí správního orgánu I. stupně a posléze i napadené rozhodnutí. Žalobce má za to, že obě tato rozhodnutí jsou nezákonná a opírají se o nepřesně a neúplně zjištěný skutkový stav, protože neobsahují výrok o vystavení dokladu opravňujícího žalobce čerpat z účtu univerzální služby finanční prostředky, které mu byly těmito rozhodnutími přiznány. Povinnost žalovaného vystavit takový doklad bezprostředně poté, co ověřil výši prokazatelné ztráty za příslušný rok, dle názoru žalobce jednoznačně vyplývá z § 32 odst. 3 věty druhé zákona č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o telekomunikacích“). Tento zákon stanoví žalovanému povinnost umožnit žalobci čerpat finanční prostředky z účtu univerzální služby bez ohledu na to, zda a kdy byly tyto prostředky na účet univerzální služby poukázány ostatními držiteli telekomunikačních licencí. Z uvedeného vyplývá, že žalovaný v rozporu se zákonem nerozhodl o celém předmětu řízení.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě oponoval žalobním námitkám poukazem na to, že napadené rozhodnutí nepřiznává žalobci žádné finanční prostředky. Předmětem řízení, ve kterém bylo napadené rozhodnutí vydáno, bylo stanovení výše platby žalobce na účet univerzální služby za rok 2002. Prokazatelná ztráta žalobce z poskytování univerzální služby za rok 2002 byla ověřena v samostatném správním řízení. Ověření výše ztráty je pouze prvním krokem ke stanovení výše příspěvků a uložení povinnosti platit na účet univerzální služby. Teprve poté, co jednotlivá rozhodnutí o výši platby na účet univerzální služby za rok 2002 nabudou právní moci a příslušní držitelé telekomunikačních licencí je na účet univerzální služby uhradí, může být vystaven doklad k čerpání, tj. příkaz k převodu prostředků z účtu univerzální služby na účet žalobce. Správnost tohoto závěru byla dle žalovaného potvrzena též rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 6.6.2008 č.j. 7 Ca 195/2007 – 74.

V replice ze dne 14.4.2009 k vyjádření žalovaného setrval žalobce na opodstatněnosti uplatněných žalobních námitek. Uvedl, že v okamžiku, kdy je ověřena celková ztráta žalobce z poskytování univerzální služby a určen jeho příspěvek do účtu, je zároveň zřejmé, na jakou částku má žalovaný vystavit pro žalobce doklad k čerpání finančních prostředků z účtu, odpovídající zbytku ztráty. To, jak tuto částku žalovaný rozdělí mezi zbylé povinné příspěvatele do účtu, není nutným předpokladem pro vystavení dokladu pro žalobce k jejímu čerpání. Žalovaný proto měl o ověření výše prokazatelné ztráty žalobce, o stanovení výše jeho příspěvku na účet univerzální služby a o vystavení dokladu k čerpání finančních prostředků z účtu rozhodnout v rámci jediného správního rozhodnutí. Závěr vyslovený Městským soudem v Praze v rozsudku ze dne 6.6.2008 č.j. 7 Ca 195/2007 – 74 označil žalobce za neudržitelný.

Podáním ze dne 20.1.2010 žalovaný soudu sdělil, že rozhodnutím předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu ze dne 22.10.2009 č.j. 64 675/2009-603, které nabylo právní moci dne 29.10.2009, bylo zrušeno rozhodnutí Úřadu ze dne 14.2.2007 č.j. 35 038/06-611/VI.vyř., vydané ve věci ověření výše prokazatelné ztráty žalobce z poskytování univerzální služby v roce 2002 a věc byla vrácena správnímu orgánu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí. Důvodem zrušení byla nezákonnost rozhodnutí spočívající v tom, že správní řízení ve věci ověření výše prokazatelné ztráty z poskytování univerzální služby v roce 2002 nebylo vedeno se všemi správnímu orgánu známými účastníky řízení, tj. držiteli telekomunikační licence za rok 2002 jako příspěvateli na účet univerzální služby. Správní

orgán I. stupně je povinen vést toto řízení znovu, v souladu se závazným právním názorem nadřízeného správního orgánu uvedeným ve zrušovacím rozhodnutí ze dne 22.10.2009. Žalovaný dále soudu sdělil, že v souvislosti s touto skutečností byla rozhodnutím ze dne 1.12.2009 č.j. 105 440/2009-603 z moci úřední nařízena obnova řízení ve věci určení výše příspěvku na účet univerzální služby za rok 2002 žalobci, neboť rozhodnutím ze dne 22.10.2009 č.j. 64 675/2009-603 došlo ke zrušení tzv. podkladového rozhodnutí. Jako přílohu svého sdělení žalovaný soudu předložil kopii rozhodnutí ze dne 22.10.2009 č.j. 64 675/2009-603 a kopii rozhodnutí ze dne 1.12.2009 č.j. 105 440/2009-603.

V posuzované věci vyšel soud z následně uvedené právní úpravy:

Podle § 31 odst. 1 zákona o telekomunikacích poskytovatel univerzální služby má nárok na úhradu prokazatelné ztráty.

Podle § 31 odst. 2 zákona o telekomunikacích prokazatelnou ztrátou se rozumí rozdíl mezi ekonomicky oprávněnými náklady, včetně přiměřeného zisku, vynaloženými držitelem telekomunikační licence na plnění povinnosti poskytovat univerzální službu, které by poskytovateli univerzální služby nevznikly, pokud by tuto povinnost neměl, a tržbami a výnosy dosaženými držitelem telekomunikační licence z plnění povinnosti poskytovat univerzální službu.

Podle § 31 odst. 4 zákona o telekomunikacích způsob výpočtu prokazatelné ztráty, doklady, kterými musí být výpočty prokazatelné ztráty doloženy, a vymezení přiměřeného zisku stanoví prováděcí předpis.

Podle § 32 odst. 1 zákona o telekomunikacích prokazatelná ztráta se hradí z účtu univerzální služby (dále jen "účet"), na který jsou povinni přispívat držitelé telekomunikačních licencí finančním příspěvkem. Účet spravuje Úřad. Úřad je povinen zřídit účet, vznikne-li povinnost úhrady prokazatelné ztráty.

Podle § 32 odst. 2 zákona o telekomunikacích jsou držitelé telekomunikačních licencí povinni zúčtovat finanční příspěvek a nároky na úhradu prokazatelné ztráty prostřednictvím účtu.

Podle § 32 odst. 3 zákona o telekomunikacích držitelé telekomunikačních licencí předloží Úřadu nejpozději do 30. června každého kalendářního roku zúčtování prokazatelné ztráty vzniklé poskytováním univerzální služby v uplynulém kalendářním roce, pokud jsou jejími poskytovateli, a výši finančního příspěvku na univerzální službu za uplynulý rok. Úřad do 30 dnů ověří výši prokazatelné ztráty a výši finančního příspěvku a stanoví výši platby na účet nebo vystaví doklad opravňující k čerpání finančních prostředků z účtu.

Podle § 32 odst. 7 zákona o telekomunikacích způsob stanovení výše finančního příspěvku držitelů telekomunikační licence na účet a pravidla přidělování finančních prostředků z účtu na hrazení prokazatelné ztráty stanoví prováděcí předpis.

Podle § 5 odst. 1 vyhlášky č. 235/2001 Sb., finanční příspěvek držitele telekomunikační licence na účet univerzální služby (dále jen "účet") určuje Úřad podle postupu uvedeného v příloze č. 2. Pro výpočet použije údaje za příslušný rok.

Podle § 76 odst. 1 s.r.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem

a) pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí,

b) proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění,

c) pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

Po posouzení věci soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí je nutno rozsudkem bez jednání zrušit, a to vzhledem ke skutečnostem uvedeným v podání žalovaného ze dne 20.1.2010.

Z podání žalovaného ze dne 20.1.2010 soud zjistil, že po vydání napadeného rozhodnutí bylo zrušeno rozhodnutí Úřadu ze dne 14.2.2007 č.j. 35 038/06-611/VI.vyř., vydané ve věci ověření výše prokazatelné ztráty žalobce z poskytování univerzální služby v roce 2002 a věc byla vrácena správnímu orgánu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí. Důvodem zrušení uvedeného rozhodnutí byla podstatná vada řízení spočívající v tom, že správní řízení ve věci ověření výše prokazatelné ztráty z poskytování univerzální služby v roce 2002 nebylo vedeno se všemi správnímu orgánu známými účastníky řízení, za které je nutno považovat držitele telekomunikační licence za rok 2002, kteří jsou přispěvateli na účet univerzální služby.

Jak již bylo konstatováno shora, napadeným rozhodnutím předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu zamítl rozklad podaný žalobcem proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, kterým byl žalobci stanoven podíl pro výpočet výše příspěvku na účet univerzální služby za rok 2002 na 67,10387 % a současně stanoven příspěvek na účet univerzální služby za rok 2002 ve výši 172.788.762,- Kč. Napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo vydáno v přímé návaznosti na rozhodnutí Úřadu ze dne 14.2.2007 č.j. 35 038/06-611/VI.vyř., ve věci ověření výše prokazatelné ztráty žalobce z poskytování univerzální služby v roce 2002. To je ostatně zřejmé i z odůvodnění napadeného rozhodnutí, v němž orgán rozhodující o rozkladu mj. uvedl, že Úřad ověřenou výši ztráty „Z“ za rok 2002 stanovil ve výši 257.494.476,- Kč rozhodnutím ze dne 14.2.2007 č.j. 35 038/06-611/VI.vyř., které nabylo právní moci dne 25.5.2007. Tato hodnota ověřené výše ztráty „Z“ pak byla spolu s dalšími hodnotami dosazena do vzorce pro výpočet výše příspěvku žalobce na účet univerzální služby, jenž je uveden v bodě 1 přílohy č. 2 vyhlášky č. 235/2001 Sb., kterou se stanoví podrobnosti o výpočtu a úhradě prokazatelné ztráty z poskytování univerzální služby držitelem telekomunikační licence.

Rozhodnutí Úřadu ze dne 14.2.2007 č.j. 35 038/06-611/VI.vyř., vydané ve věci ověření výše prokazatelné ztráty žalobce z poskytování univerzální služby v roce 2002, bylo tedy při vydání rozhodnutí správního orgánu I. stupně o stanovení výše příspěvku žalobce na účet univerzální služby za rok 2002 tzv. podkladovým rozhodnutím. Z logiky zákonné úpravy obsažené v § 32 zákona o telekomunikacích plyne, že konkrétní výše finančního příspěvku žalobce (a stejně tak i kteréhokoliv jiného přispěvatele) na účet univerzální služby nemůže být žalovaným určena dříve, než dojde k ověření výše prokazatelné ztráty poskytovatele univerzální služby, neboť ověřená výše prokazatelné ztráty je jedním z nezbytných údajů potřebných pro výpočet výše příspěvku. Tato skutečnost zcela evidentně vyplývá z již zmíněného vzorce sloužícího pro výpočet výše příspěvku, který je zakotven v bodu 1 přílohy č. 2 vyhlášky č. 235/2001 Sb., a je vyjádřena i v § 7 téže vyhlášky, podle něhož Úřad stanovuje postupem podle § 5 výši plateb (finančních příspěvků), které jsou jednotliví držitelé telekomunikační licence povinni provést na účet, *na základě ověřené výše prokazatelné ztráty*.

Ověřená výše prokazatelné ztráty poskytovatele univerzální služby je tedy základem pro stanovení výše finančního příspěvku jednotlivých držitelů telekomunikační licence – příspěvkatelů na účet univerzální služby. Kromě ověřené výše prokazatelné ztráty poskytovatele univerzální služby závisí výše finančního příspěvku jednotlivých držitelů telekomunikační licence také na řadě dalších ukazatelů (hodnot), z nichž se postupem podle bodu 2 přílohy č. 2 vyhlášky č. 235/2001 Sb., vypočítává tzv. „podíl jednotlivého držitele telekomunikační licence.“ To ale nemění nic na skutečnosti, že mezi ověřenou výší prokazatelné ztráty poskytovatele univerzální služby a výší finančního příspěvku držitele telekomunikační licence na účet univerzální služby je vztah přímé úměry – čím vyšší bude ověřená výše prokazatelné ztráty poskytovatele univerzální služby, tím vyšší bude v konečném výsledku i finanční příspěvek toho kterého držitele telekomunikační licence.

Výsledek řízení, v němž byla žalovaným ověřována výše prokazatelné ztráty žalobce z poskytování univerzální služby za rok 2002, má vzhledem k výše uvedenému zcela zásadní význam pro následné stanovení výše příspěvku žalobce na účet univerzální služby za uvedené období. Výši tohoto příspěvku totiž nelze stanovit dříve, než bude pravomocně ověřena výše prokazatelné ztráty žalobce z poskytování univerzální služby za rok 2002. Jinak řečeno, existence pravomocného podkladového rozhodnutí Úřadu, jímž bude ověřena výše prokazatelné ztráty žalobce z poskytování univerzální služby za rok 2002, je podmínkou sine qua non pro rozhodnutí o stanovení výše příspěvku žalobce na účet univerzální služby za uvedené období.

Po vydání zrušovacího rozhodnutí předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu ze dne 22.10.2009 č.j. 64 675/2009-603 nastala situace, že zde existuje napadené rozhodnutí (ve spojení s rozhodnutím správního orgánu I. stupně) ve věci stanovení výše příspěvku žalobce na účet univerzální služby za rok 2002, aniž by byla známa ověřená výše prokazatelné ztráty žalobce z poskytování univerzální služby za uvedené období. Tato situace je v rozporu se zákonem, neboť *rozhodnutí ve věci stanovení výše příspěvku žalobce na účet univerzální služby za rok 2002 může být vydáno až poté, co bude Úřadem pravomocně rozhodnuto o ověření výše prokazatelné ztráty žalobce z poskytování univerzální služby za uvedené období a musí z tohoto podkladového rozhodnutí vycházet.*

Po zrušení podkladového rozhodnutí Úřadu ze dne 14.2.2007 č.j. 35 038/06-611/VI.vyř., ve věci ověření výše prokazatelné ztráty žalobce z poskytování univerzální služby v roce 2002 nemá skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, náležitou oporu, pokud jde o stanovení jedné ze základních hodnot potřebných podle zákona pro jeho vydání, kterou je ověřená výše prokazatelné ztráty žalobce z poskytování univerzální služby za dané období, a v tomto směru vyžaduje zásadní doplnění. Lze rovněž konstatovat, že podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem spočívající v opomenutí všech známých účastníků řízení, jímž bylo zatíženo řízení ve věci ověření výše prokazatelné ztráty žalobce z poskytování univerzální služby za rok 2002 a které nakonec vedlo ke zrušení rozhodnutí Úřadu ze dne 14.2.2007 č.j. 35 038/06-611/VI.vyř., mělo v daném případě za následek i nezákonnost napadeného rozhodnutí, neboť to v důsledku zmíněné podstatné vady předchozího řízení pozbylo svého podkladu. Soud proto rozsudkem vydaným podle § 76 odst. 1 písm. b/, c/ s.r.s. napadené rozhodnutí pro podstatné vady řízení, k nimž přihlédl z úřední povinnosti, bez jednání zrušil. Opodstatněnost žalobcem uplatněných námitek již soud nezkoumal, neboť na výsledek řízení v souzené věci by to nemohlo mít žádný vliv.

Ve druhém výroku tohoto rozsudku přiznal soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 věta první s.ř.s. žalobci, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení spočívajících v zaplaceném soudním poplatku ve výši 2.000,- Kč.

P o u č e n í : **Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost za podmínek uvedených v ustanovení § 102 a násl. s.ř.s., a to ve lhůtě do dvou týdnů po doručení tohoto rozsudku. Kasační stížnost se podává u Městského soudu v Praze, rozhodovat o ní přísluší Nejvyššímu správnímu soudu.**

V Praze dne 22. července 2011

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Matznerová